

подъ наемъ. Всички вие, които ме слушате тази сутринъ, сте наематели. Богъ ви е далъ едно лозе да го обработвате. Въпросътъ е, дали вие си давате наема на врѣме. Вие ще кажете: много жестоки сж били тия хора, които сж били слугитѣ на своя господарь. Хубаво, когато една възвишена и благородна мисль дойде въ васъ и вие я изпждите, когато едно благородно желание дойде въ васъ и вие го изпждите, и най-послѣ когато и Духътъ дойде въ васъ и вие го изгасите, не сте ли и вие въ положението на тия слуги? Какви ще бждатъ послѣдствията? Писанието казва: „Ще отнема Духа си“. Какво става тогава? Ще дойде най-послѣ господарьтъ, умниятъ човѣкъ и ще ви изгони. Това е всичката философия на вѣрующитѣ и невѣрующитѣ въ свѣта.

Нѣкой казватъ, че сж вѣрующи. За да познаешъ, дали единъ човѣкъ е вѣрующъ, той трѣбва да има едно вътрѣшно, а не външно схващане за Бога, защото всѣки човѣкъ който има едно външно понятие за Бога, той е идолопоклоникъ, той е човѣкъ отъ една стара култура. Щомъ единъ човѣкъ има една външна форма, единъ външенъ образъ за Бога и мисли, че Той може да го наказва, таквъ човѣкъ е идолопоклоникъ. Казвамъ: вие ще познаете вѣрующия, когато е боленъ, когато е на смъртно легло. Ако роптае, когато е боленъ, той нѣма никаква вѣра. Съмнѣва ли се, никаква вѣра нѣма. Нѣма ли миръ въ душата си, той нѣма никаква вѣра. Ама той може да казва, че е роденъ отъ Бога нѣколко пѣти — това сж лъжи, това сж пристревки отъ негова страна. Въ такова раждане ние не вѣрваме. Той не може да изнесе, най-мал-